



PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK  
refpasaret.hu

**Pasarét, 2017. május 28.  
(vasárnap)**

*Horváth Géza*

# VELED VAGY NÉLKÜLED?

**Énekek:** 601; 164; 255,1.4-8

**Lekció:** ApCsel 13,42-52

**Alapige:** ApCsel 13,42-46

*Amikor pedig mentek kifelé, kérték őket, hogy a következő szombaton is hirdessék nekik ezeket a dolgokat. Miután szétszlott a gyülekezet, sokan követték a zsidók és az istenfélő prozeliták közül Pált és Barnabást, akik szóltak hozzájuk, és biztatták őket, hogy maradjanak meg Isten kegyelmében.*

*A következő szombaton azután majdnem az egész város összegyűlt, hogy hallgassa az Úr igéjét. Amikor meglátták a zsidók a sokaságot, elteltek irigységgel, és káromolva ellene mondtak Pál beszédének. Ekkor Pál és Barnabás bátran ezt mondta: Először nektek kellett hirdetnünk az Isten igéjét, mivel azonban ti elutasítjátok, és nem tartjátok magatokat méltónak az örök életre, íme, a pogányokhoz fordulunk.*

## **Imádkozzunk!**

Mennyei Édesatyánk, nemcsak azért áldunk és dicsőítünk téged, mert igédhez hívtál bennünket ezen a délelőttön ide a templomba, hanem azért is áldunk, mert igéddel hívsz bennünket a veled való élő közösségre.

Köszönjük neked mindkét lehetőséget és dicsőítjük az emögött levő atyaiszeni szándékot, amely nem elfordult a bűnös embertől, hanem odafordult őhozá, sőt még egyszülött Fiát is elküldte, hogy keressen bennünket, megmentsen, megtartsen az örök életre.

Magasztalunk, hogy ennek jó hírét hallhatjuk, mert azt akarod, hogy a Bibliából ez a bizonyágtétel hangozzon: ki az, aki keres bennünket, kiben van a váltságunk az Ő vére által, ki az, aki meg tud szabadítani bennünket a bűn sarából és sziklára tudja állítani lábunkat. Ki az, aki értelmes élettel ajándékoz meg

## VELED VAGY NÉLKÜLED?

---

bennünket igazi céllal, és közben még e földön is örömmel, úgy ahogy itt olvastuk: a gyülekezet tagjainak szíve megtelt örömmel.

Mi is szeretnénk örvendezni előtted, Urunk, hogy itt lehetünk együtt közösségben, dicsőíthetünk, magasztalhatunk téged és együtt várhatjuk, hogy szólj hozzánk.

Kérünk, áldj meg bennünket és áraszd ránk a Szentlélek világosságát.

Ámen.

### **Igehirdetés**

Amikor a Bibliaolvasó kalauzunk szerint ezt a könyvet olvassuk, hadd mondjam el ismét, hogy tulajdonképpen nem is úgy nevezzük ezt, hogy Apostolok cselekedeteiről írott könyv, hanem egyszerűen és röviden csak azt mondjuk: Cselekedetek könyve. Tudniillik azért, mert itt nem az apostolok cselekedeteit látjuk igazán és szemléljük, hanem az Isten cselekedeteit látjuk magunk előtt, és azért ami történt és történik, sem akkor Anthiókiában, sem ma: 2017-ben Budapesten vagy az egész világon nem az embert magasztaljuk, hanem a mi örökkévaló Istenünket, akiről Jézus Krisztus azt mondta: az én Atyám mindezekig munkálkodik, én is munkálkodom.

Ha ezeket a történeteket valaki naponta olvassa, mindig át kell, hogy járja a szívét az a nagy igazság: Isten cselekszik. Innen is látjuk, hogy élő Isten, mert csak egy élő Isten tud cselekedni. Amik történnek szívekben, életekben, akár Antiókhiában, most ahogy olvastuk, amik ott végbemennek, azt ember nem tudná véghezvinni, csak egyedül az élő, igaz Isten, és Ő mindezt, amit cselekszik szolgálai által, az ige hirdetésével viszi végbe.

Az olvassuk, hogy Pál és Barnabás az evangélium hirdetői, akik a pizidiai Anthiókiába érkeznek. Először bemennek a zsinagógába hirdetni az igét. Meglátjuk azt a nagy igazságot, hogy miért mennek be Pálék a zsinagógába. Vajon azért, hogy folytassák az ószövetségi szertartásokat, hogy eleget tegyenek az atyák hagyományainak? Nem ezért. Azért mennek be, hogy bizonyosságot tegyenek az élő Krisztusról, akiről beszélt a szertartás is, és akire mutattak az ószövetségi áldozatok is. Ők ezért mentek a zsinagógába, mert a törvény nem volt képes üdvösséget adni, a törvényből nem származott örök élet, és a törvény nem tudott bűnbocsánatot adni.

Az Isten ígéje szerint a törvény csak arra volt jó, de arra kellett és arra nagyon jó volt, hogy belőle megismerjük a mi nyomorúságunkat. Beismerjük az Isten-nélküliségünket, és hogy milyen következményei vannak annak, ha valaki Isten nélkül él ebben a földi létben, de még nagyobb következménye a halála után van, mert azt a Biblia örök kárhozatnak nevezi. Éppen ezért, amikor bemegy Pál és Barnabás a zsinagógába, akkor nem tudnak egyébről bizonyosságot tenni, mint Jézus Krisztusról, mégpedig mint megfeszítettről.

Amikor ezt elmondták, akkor azt olvassuk: kijöttek a zsinagógából. Kijönnének, mert ők már nem vesznek részt az áldozásban, nem vesznek részt a szertartásokban, nem vesznek részt az atyáktól örökölt hagyományok cselekvésében. Ők csak azért mennek oda, hogy ebben a közösségben, ahonnan ők jöttek,

ahonnan ők származtak, amit ők is gyakoroltak, valami többről, valami csodálatosabbról tegyenek bizonyosságot: Jézus Krisztusról, akiiben van a mi váltságunk és vére által bűneink bocsánata.

Tehát miután átadták azt, amit Isten rájuk bízott, attól kezdve semmi keresnivalójuk nincs ott, mert olyan közösségben, ahol nem Jézus Krisztusban látják az üdvösség egyedüli alapját és az örök élet egyedüli biztosítékát, ott a hívó embernek csak addig van keresnivalója — meggyőződése —, amíg erről a Jézus Krisztusról határozottan és szeretettel bizonyosságot nem tesz.

Utána Pál apostolék felállnak és kijönnek. Amikor jönnek kifelé, akkor megkérlik őket zsidók és prozelitusok, (ezek a prozelitusok voltak azok, akik pogányokból lettek először zsidóvá) hogy a következő szombaton is prédikálják nekik Isten igéjét.

Vagyis: akiben elindul a vágyakozás Jézus Krisztus után, azt onnan lehet megismerni, hogy egyre többet szeretnének tudni róla. Akikben megindul a vágyakozás Jézus után, az ige után, az örök élet felé, onnan lehet látni, hogy igyekeznek minél többet tudni Isten országa dolgairól.

Amikor gyerekként elkezdtem horgászni, — na, nem a fogott halakkal lakunk jól —, akkor megvettem az összes horgászkönyvet. A csuka, harcsa horgászatáról. Egyet sem fogtam, de tudni akartam, hogy kéne fogni a csukát, harcsát, mert ilyen a gyerek, a fiatal. Ha valakit a művészet érdekel, akkor a művészet-történeti könyveket fogja megvenni, vagy bármilyen hobbi érdekel valakit, abban igyekszik elmélyülni. Ha valakit a mennyország érdekel, akkor az a mennyország felől fog érdeklődni. Akit a befektetés érdekel, hogy lehetne valamit jól befektetni, az a tőzsdére fog menni. Akit meg a mennyország érdekel, az azt fogja keresni, hol van az a kapu, amin keresztül a mennyországba lehet jutni.

Ezért ez az ige megállít bennünket ma és megkérdezi tőled: téged mi érdekel? Azokat az embereket, akik Pálék után mennek, az Isten országának ügye érdekli. Azt mondják: hirdessétek nekünk tovább.

A múlt héten hallottam egy érdekes dolgot: van egy olyan koncert, amelyet sok TV-csatorna közvetít, és abba a terembe, ahonnan közvetítik, kb. 2000 ember fér be. De nem lehet megvenni egyszerűen a jegyeket, hogy bemegyek a jegypénztárba és kérek egyet, hanem jelentkezni kell és kisorsolják, hogy ki veheti meg a jegyeket. És tudjátok, miért kell jelentkezni? Azért, mert ahova 2000-en férnek el, négyszáz ezren szeretnének bemenni.

Amikor az elmúlt héten ezt hallottam, akkor az volt a szívemben, hogy vajon ennyi ember szeretne-e bejutni Isten országába? Valószínűleg ennyi ember nem szeretne bejutni. Isten ezért is tett a mennyország kapujára egy kisebb kaput, mert kevesen vannak, akik azt keresik.

Ne csak arra figyeljünk, hogy kevesen vannak, hanem arra, hogy vannak, akik egyáltalán megtalálják. Mert ezt a kaput meg lehet találni, ez az evangélium titka és üzenete, hogy Isten elmondja, meghirdeti Anthiokiában, Budapesten, Afrikában és a Föld végső határáig, hogy van egy ilyen kapu. Ennek a mai igének az üzenete: akikben elindul a vágy, hogy oda jó lenne bemenni, azokat Isten tovább fogja vezetni ezen az úton. Akikben megvan ez a vágyakozás Jé-

zus után, az onnan is látszik, hogy többet szeretnének tudni róla. Kívánom, hogy életünket jellemezze ez a vágy, ez a többet tudás iránti vágy.

Egy olyan embert, mint Pál apostol is, megérintette, mert őszintén elmondja, hogy egyre törekszem, egyet szeretnék: mind jobban megismerjem Őt. Azt mondja ez a nagy tudós, akinek lehetett volna öt doktorátusa: teológiából, filozófiából, jogból, bölcsészetből stb. — azt mondja: még nagyon keveset tudok, de egyet szeretnék, hogy mind jobban megismerjem Őt.

Tehát ma igénk üzenete, hogy akiben Isten Lelke munkálkodik, az onnan látható, hogy máshol is, a következő alkalommal is hallani akarja az Isten igéjét.

A gyülekezetben, ahol felnőttem, volt egy kedves asszony, sok kedves asszony volt, de most az egyikről hadd mondjam el: abban az időben a pedagógusoknak tiltották, hogy templomba menjenek.

Egyszer volt a gyülekezetben egy esküvő, amire a pár meghívta ennek az asszonynak a férjét, aki gimnáziumi tanár volt, és a menyasszonyt is tanította. Elment a feleségével, és a felesége ottmaradt. Ott volt a következő vasárnap, aztán ott volt a következő bibliaórán, és nagyon kedves imádkozó tagja és szolgálattevő tagja lett a gyülekezetnek. Mert akiben Isten elindítja a vágyat, elindítja az Ő munkáját, azt végbe is fogja vinni és teljességre is fogja juttatni. Isten munkája ez. Voltak ott, akik ellenálltak az igének, és voltak, akik befogadták az igét. Minden igével való szembesülésnél ez történik. Vagy befogadjuk az igét és örömmel hallgatjuk, még akkor is, ha nem mindent értünk belőle, vagy nem mindent értünk meg belőle, éppen ezért akarjuk továbbhallgatni, hogy amit nem értek, azt majd megértsem. Anthiokhiában is ez történt, eleve elzárkóztak, megkeményítették magukat és lezártak az ige előtt. Nem jutott célba Isten igéje, az élet maga.

Nézzük, hogy mi vonatkozott a szolgálattevőkre! Azt hallottuk az előbb, hogy kik azok, akik szívesen vették, kik azok, akik szelíden fogadták a beoltott igét, és kik azok, akik elutasították azt. Ha megnézzük a szolgálattevőket, érdekes tapasztalatunk lehet. Pál és Barnabás azt mondja Anthiokhiában: „Mivel hogy ti megvetitek azt, és nem tartjátok méltóknak magatokat az örök életre, íme, a pogányokhoz fordulunk.”

Azért olyan fontos nekünk ez az ige, mert a mai istentiszteleten majd a prédikáció után, egy felvidéki testvérünk néhány percben szeretne köszönteni bennünket, aki Afrikába készül misszióba.

Örültem ennek a mai igének, hogy a pogányokhoz fordulunk. Azért örültem, mert az ige üzenete számunkra hadd legyen az, hogy az evangélium ügye megy tovább, csak az a kérdés, hogy veled vagy nélküled. — Az evangélium ügye megy tovább. Hirdettetik Anthiokhiában, hirdettetik itt, meg a világ sok táján. Az evangélium ügye vajon veled megy tovább vagy nélküled?

Mert mit olvasunk? Azt mondja Pál a zsidóknak, hogy a pogányokhoz fordulunk. Egy példával hadd szemléltessem, hogy mit jelent ez. Vannak olyan versenyek a sportban, ahol többen versenyeznek és egyik a másiknak adja át a versenyzés lehetőségét. Pl. az úszásban, ha váltóúszás van, akkor az azt jelenti, hogy az úszó, aki leúszott egy bizonyos távolságot, ami neki meg van szabva, meg-

érinti a medence falát, és akkor beugrik a másik és az folytatja. Ő egy picit pihen, aztán majd kijön a medencéből, mert már más úszik, és aztán majd az is befejezi, akkor jön a következő, aki folytatja. — Ebben látom az evangélium hirdetésének a titkát, hogy csak egyetlen dolog az, ami nem változik, hogy a verseny megy tovább.

A Biblia szerint csak egyetlen dolog van, ami megy tovább, az evangélium prédikálása, mert Isten azt mondta: hirdettetni kell. Ez nem kívánság kérdése, ez szándék kérdése, ez Isten akarata, hogy az evangéliumot hirdettetni kell az egész világon. A Biblia szerint egy kérdés van: ez veled vagy nélküled megy? Mert itt azt a szomorú dolgot látjuk, (bocsánat) a zsidók befejezték a versenyzést. Ők lefutottak egy távot és azt mondja nekik Pál apostol: most pedig a pogányokhoz fordulunk. Ha valakinek nem kell az örök élet, ha valakinek nem kell az Isten, akkor ne csodálkozzon azon, hogy a lehetőségek is elvételnek majd tőle. Ne csodálkozzon azon, hogy többet az Úr őt nem fogja megszólítani. De az Úr másokat meg fog szólítani. Azt mondja Pál apostol: azért, mert nektek nem kell az evangélium, mi nem leszünk munkanélküliek, hanem majd máshol fogunk dolgozni.

Érdekes, hogy Pál nem azt mondja, hogy mennyire elkeseredtünk, hogy nektek nem kellett az evangélium. Majd négyen megbeszéljük, hogy mit rontottunk el, hogy mit kellett volna másként tenni. Majd szervezünk egy hetes kurzust, hanem azt mondja: mi a visszautasításból, az elutasításból, a meg nem értésből úgy fogunk gyógyulni, hogy tovább hirdetjük az ígét, tovább hirdetjük az evangéliumot.

Aztán elmentek Ikoniumba. Onnan pedig tovább mentek, mert valljuk meg őszintén: az is egy nagy bibliai igazság, hogy abban a közösségben, ahol nem Jézus Krisztus van a középpontban, oda, ha bekerül egy Jézus Krisztust követő hívő ember, akkor ha ő nem jön ki, ki fogják dobni. Ha elmondja, hogy nincs üdvösség senki másban, és nem adatott az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk, valaki pedig másban látja az üdvösséget, akkor azt mondja Pál: mi a pogányokhoz fordulunk.

Mivel itt van a mi testvérünk, aki nemsokára szól hozzánk, hadd mondjam el, hogy amikor én az előző gyülekezetünkben többször voltam a Liebenzell-i misszió alkalmain, vetítettek egy olyan világtérképet, ahol be volt jelölve, hogy a missziótól hány misszionárius dolgozik, és hol dolgozik. A szemem mindig megtelt könnyel, mert olyan megható volt, hogy Isten útra küldi „hírnöki csapatját” — ahogy énekeljük —, és erőt ad onnan felülről nekik, hogy veszni a pogányt se hagyják, szerteútvén Sátán seregit.

Ugyanakkor gondoljunk ennek az ígének a fényében arra, hogy ha Pál apostolék valakihez odafordultak, annak mindig az volt az előzménye, hogy valakitől meg elfordultak: „Ha ti nem tartjátok magatokat méltónak az örök életre, íme, a pogányokhoz fordulunk.”

Nekünk, és ezzel befejezem most, amikor a misszióra gondolunk, és a misszionáriusokért imádkozunk, — ne haragudj, Szilvia, hogy ezt mondom — akkor nemcsak rátok fogunk gondolni, és értetek fogunk imádkozni, hanem azo-

## VELED VAGY NÉLKÜLED?

---

kért a helyekért is, ahonnan Isten titeket elvitt. Ahonnan Isten elvisz valakit Malawiba, Pápua Uj-Guineába, vagy Zambiába – az azt jelenti, hogy valahonnan elvitte az Isten.

És vajon nem azért vitte el az Isten onnan, mert ott neki nem voltak gyermekei, akik megnyitják szívüket az evangélium előtt? A Bibliából tudjuk, hogy Isten mindig odaviszi az Ő követeit, ahol prédikáltatni akarja az evangéliumot. Pált elviszi Korinthusba és azt mondja neki: nekem sok népem van ebben a városban. Elviszi Filippibe, bár ő Kis-Ázsiába szeretett volna menni. Felejtse el, Filippibe kell menned, mert vannak ott, akik az életre választottak ki, azokat meg kell keresni. – Értjük a misszió kettősségét? Persze, hogy imádkozunk azért, ahol vagytok, de vigyázzatok, mert imádkoznunk kell azokért is, ahonnan az Isten elvitte az övéit.

Adja az Úr, hogy lelki közösségektől soha ne vétessetek el, mert Isten megteszi, ha engedetlenséget lát, ha igéjével szemben való ellenállást lát, a lelki közösségből is elviszi az ő gyermekeit. Ezért becsüljük meg, ha Isten felénk fordul az evangéliummal. Tudjátok milyen nagy ajándék ez? Áldassék érte az Ő neve!

Most nem fogunk énekelni, majd éneklünk a végén, mert azt szeretném, hogy beleférjen az istentisztelet keretébe az a rövid beszámoló, amit Szilvia mond, és utána még keresztelezés is lesz.

Mielőtt imádkoznánk, megkérem Szilviát, néhány szóban ismertesse, hogyan küldte el őt Isten, és azután imádkozni fogunk azért, hogy a misszióért is tudjunk imádkozni.

Kezezsda Szilvia:

Szeretettel köszöntöm a gyülekezetet és a lehetőséget, hogy itt el tudom mondani, mi az, amire készülök, ki vagyok, hol jártam eddig, hogy a gyülekezet is imába tudjon hordozni. Köszönöm, ha ezt megteszik, mert szükségünk van rá. A misszió közös ügyünk, és ha az Úr hív, akkor indulni kell. Nem egyedül indulunk, mert tudjuk, hogy mögöttünk van egy háttér, több gyülekezet, akik Magyarországon és a Felvidéken imádságban hordoznak.

Felvidékről vagyok a Jókai Református gyülekezetből. Most egy missziós beszámoló körúton belül. Németországban egy bibliaiskolába jártam. 3 éves képzés volt és itt kaptam elhívást, bepillantást a külmisszióban. Minden héten jöttek misszionáriusok, akik beszámoltak szolgálatukról és éreztem, hogy tényleg szükség van a külmisszióban minél több emberre, és hogy mi magyarok is igenis elindulhatunk, nemcsak a németek, amerikaiak.

2013-ban pedig elkerültem Kenyába, Afrikába, és akkor láttam meg, hogy milyen nagy szükség van arra, hogy mi is részt vegyünk ebben a szolgálatban, mert ott az állam nem nagyon támogatja ezeket az intézményeket. Szükségük van a lelki támaszra is. Ott vasárnapi iskolákban tanítottam. Fizikai munkát is végeztünk. Utána napközis táborban voltam, szintén Kenyában. Ott iskolákban is tanítottunk hittant, s az a kapu ott nyitva van. Teát még az állami iskolákban is fogadják a hívőket, és olyan nagy szeretettel, hogy ilyet nem tapasztaltam Európában. Láttam, hogy Isten ezt a kaput megnyitotta, és ezt ki kell használnunk.

Egy ideig úgy gondoltam, Kenyába küld engem az Úr, de ez a kapu bezárt, és kerestem az utamat, így jutottam el a liebenzelli misszióhoz, akik Malawit ajánlották, mert ők nem szolgálnak még Kenyában, Malawi és Zambia van, ez a két ország, ahol angolul is lehet értekezni. Gyermekek-munkásra inkább Malawiban lenne szükség, ez Délkelet-Afrikában fekszik, ahol már vannak szolgálók. Van bibliaiskola is, egy tíz hónapos, olyan lelkészek számára, akik falun szolgálnak, és nem lenne lehetőségük bibliaiskolába eljutni. Van gyakorlati képzés is, asztalos munkát tanulnak, hogy majd visszatérve el tudják tartani saját gyülekezeti családjukat, mert a gyülekezet szegény. Falufejlesztési projektjük is van, ahol keresztyén óvoda és általános iskola működik. Ez azért is fontos, mert egy teljesen új generációt tudnak elérni az evangéliummal, ahol inkább muzulmánok élnek, és a gyerekeknek sem kell sokat gyalogolniuk, hogy eljussanak egy ilyen intézménybe. Az Úr megnyitotta ezt a számunkra, ami nagy dolog.

Fontos még a nők közötti szolgálat, a lelkészek feleségei pl. egyszer találkoznak továbbképzésre, bibliatanulmányozásra, közös imádságra, és együtt dicsőítik Istent. Ugyanez megvan a lelkészek között is, őket is támogatják a helyi misszionáriusok.

Gyermekekklubban is voltam, hogy megnézzem a szolgálatukat, mielőtt igent mondok hosszútávra. Ott is 55 %-ban vannak a muzulmán gyerekek. Szeretnek jönni, kb. 150-200 gyerek jön. Vannak negyedévenként evangelizációk, ez jó dolog.

Szeretnék ezekbe a szolgálatokba bekapcsolódni, de még meg kell tanulnom a törzsi nyelvet. Ez nagy kihívás, de az Úrra bízunk ezt is.

Pár dolog, amiért lehet imádkozni velem kapcsolatban: nyelvtanulás, beilleszkedés a kultúrába, a gyerekek felé tudjak szolgálni. A falusi gyülekezetekben pedig az lenne a fontos, hogy alkalmazzanak vasárnapi iskolai tanítókat, akiknek majd átadják a gyerekek, amiket tőlem tanultak, és ők képezik ki majd a következő generációt.

Az én feladatom, hogy kiépítsem a kapcsolatot a gyülekezetekkel és gyermekmunkára képezek ki tanítókat. Köszönöm, ha imádkoznak értem.

Köszönjük mi is a rövid beszámolódat, Isten áldja meg életedet és a szolgálatodat! Hajtsuk meg a fejünket és imádkozzunk!

### ***Imádkozzunk!***

Urunk, megtelik a szívünk hálával az igéért, üzenetéért. Köszönjük, hogy egy dolog biztos, a világ végéig fog az evangélium hirdettetni. Köszönjük, hogy keresed az elveszettet. Áldunk minden megtalált lélekért és életért. Akár itt a mi földrészünkön, akár más földrészekén.

Imádkozunk ezen a mai napon a misszionárius testvérekért: Andreáért, Szilviáért, Krisztináért, Miklósért, Zsófiért és a többiekért, akik szintén valamilyen evangéliumi misszió küldetésében vannak.

Kérünk, áldd meg életüket, munkájukat! Vigyázz rájuk testileg is, és kérünk, hadd tudjanak világítani!

## VELED VAGY NÉLKÜLED?

Imádkozunk Urunk, egyen-egyenként az egész gyülekezetért, hogy mi is tudjunk a magunk helyén misszionáriusok lenni.

Köszönjük, hogy a te ügyed megy előre, és a te országod polgárai gyűjtetnek egybe egészen addig, amíg Jézus Krisztus visszajön az ég felhőiben és átadja az országot Istennek és Atyának minden összegyűjtött, megtartott, megőrzött állampolgárával együtt.

Légy áldott ezért!

Ámen.

255,1.4-8 ének

*Régi magyar dallam.*



Mely i- gen jó az Úr Is- tent di- csér- ni,  
Fel- sé- ged- nek, én U- ram, é- ne- kel- ni,  
Szent ne- ve- det dí- csér- vén ma- gasz- tal- ni  
És min- de- nütt e vi- lá- gon hir- det- ni.

(...)

4. Az esztelen ember ezt nem esméri, A hitetlen bolond ember nem érti;  
Kinek rólad nincs igaz esméreti: Szent Fiadban mert nincs hite önéki.

5. E világon gonoszok gyökereznek, Kik mindenkor hamisan cselekesznek;  
Mint a füvek, virágoznak, terjednek, Hogy örökül-örökké elvesszenek.

6. Lám, ezeket, Uram, felséges Isten, Kik támadnak a te szent igéd ellen,  
Viaskodnak a te híveid ellen: Megbünteted, mert vagy örök Úr Isten.

7. Rólad, Uram, akik megemlékeznek, Mint pálmafák úgy szintén ők zöldellnek;  
Mint cédrusfák, ugyan meggyökereznek Az igazak, kik igaz hitben élnek.

8. Vallást tesznek Minden emberek előtt, Hogy az Isten igaz mindenek fölött;  
Hamisságot soha nem cselekedett, Mint kőszikla, ő ad nagy erősséget.